

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Kültür ve Turizm Bakanı Sayın Mehmet Nuri ERSOY tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

Unutulan Hayatlar: Muhtaçlık Aylığıyla Yaşamaya Mahkûm Edilenler

Bu Ülkenin bir köşesinde, adı sanı bilinmeyen binlerce insan sessizce hayatta kalmaya çalışıyor.

Ne anne var ne baba... Üstelik bir de bedenleri onlara ihanet etmiş — %40 ve üzeri oranda engelli, çalışamayacak durumda, hayatın en ağır yükünü taşıyorlar.

Ama Devletin şefkati, onlara sadece bir muhtaçlık aylığı kadar uzanıyor.

Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından verilen bu aylık, kâğıt üzerinde “yardım” olarak geçiyor.

Oysa gerçekte, hayatta kalma mücadelesinin tek dayanağı.

Bugün Türkiye’de birçok yetim ve engelli vatandaş bu cüzi maaşla kira ödemeye, ilaç almaya, gıda bulmaya çalışıyor.

Ama bir gerçek var ki artık kimse inkâr edemiyor: Bu aylık, yaşamak için değil, yavaşça tükenmek için yetiyor.

Devlet, bir yandan sosyal adalet ve merhamet söylemlerini dillerden düşürmüyor; ama öte yandan bu insanların yaşamına dokunacak hiçbir köklü adım atmıyor.

Bir yetimin, bir engellinin onurlu yaşam hakkı, bürokratik formlara, muhtaçlık testlerine, birkaç kuruşluk “yardım” kalemine sığdırılıyor.

Oysa Anayasa’nın 2. maddesi bu Devletin “Sosyal bir Hukuk Devleti” olduğunu söyler.

Sosyal Devlet, yalnızca yardım eden değil; insanı yoksulluktan kurtaran Devlettir.

Bugün verilen muhtaçlık aylığı, bırakın kurtarmayı, insanı hayata daha da bağımlı hale getiriyor.

Elektrik faturasını ödeyemeyen, ısınamayan, ev kirasını yetiştiremeyen, hastane yoluna bile gidemeyen insanlar bu Ülkenin Vatandaşı değil mi?

Kimi gözlerini yitirmiş, kimi bacaklarını... ama hepsi umudunu yitiriyor.

Ve bu kaybın bedeli, sadece bireysel değil, toplumsal bir utançtır.

Bir Ülke, en zayıfını nasıl yaşıyorsa, aslında o kadar güçlüdür. Bugün bu topraklarda yetim ve engelli Vatandaşlar unutulmuşsa, Devletin kudreti değil, vicdanı zayıflamış demektir.

Bu Bağlamda;

- 1) Vakıflar Genel Müdürlüğü’nün engelli ve yetim Vatandaşlara verdiği muhtaçlık aylığı miktarı, günümüz yaşam koşullarında temel ihtiyaçları karşılamaya yeterli midir?
- 2) Bu yardım miktarı, son beş yılda enflasyon oranı kadar artırılmış mıdır?
- 3) Türkiye genelinde bu aylığı alan kaç kişi bulunmaktadır ve bu sayı yıllara göre artmakta mıdır, azalmakta mı?
- 4) Engelli ve yetim Vatandaşların sosyal hayata katılımını sağlamak için muhtaçlık aylığı dışında hangi kalıcı politikalar uygulanmaktadır?
- 5) Devlet, bu insanlara yalnızca yardım değil, onurlu bir yaşam sunmak için neden somut bir “sosyal istihdam” planı geliştirmemektedir?
- 6) “Sosyal Devlet” anlayışı, yalnızca seçim dönemlerinde hatırlanan bir kavram haline mi gelmiştir?
- 7) Bir engellinin yaşam hakkını birkaç lirayla ölçmek, bu Ülkenin vicdanına sığar mı?